

ВРХОВНИ СУД  
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ  
Број: 80 0 К 019025 13 Квлз  
Бања Лука, 08.3.2013. године

## У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ!

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Желимира Барића, као предсједника вијећа, те Обрена Бужанина, др Вељка Икановића, Даниеле Миловановић и Драгомира Миљевића, као чланова вијећа, уз учешће записничара Софије Рибих, у кривичном предмету против осуђеног П.Д., због кривичног дјела недозвољена производња и промет оружја или експлозивних материја из члана 399. став б. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о захтјеву за заштиту законитости који је поднио бранилац осуђеног адвокат М.С.Б. из Б., против правоснажне пресуде Окружног суда у Бијељини број 80 0 К 019025 12 Кж од 08.11.2012. године, у сједници вијећа одржаној дана 08.3.2013. године, донио је

## ПРЕСУДУ

Захтјев за заштиту законитости се уважава, те се преиначава пресуда Окружног суда у Бијељини број 80 0 К 019025 12 Кж од 08.11.2012. године, тако што се,

На основу члана 298. тачка а) Закона о кривичном поступку

Оптужени: П.Д. звани Ц., син Н. и Ј. рођене И., рођен ... године у З., настањен у Б., Ул. ..., ожењен, отац двоје малољетне дјеце, по занимању трговац, писмен са завршеном средњом школом, незапослен, лошег имовног стања, Србин, држављанин БиХ и РС, ЈМБГ: ..., осуђиван пресудом Основног суда у Херцег Новом број К-3/05 од 13.3.2007. године због кривичног дјела из члана 339. став 3. и 1. у вези са чланом 348. став 3. и 1. Кривичног закона Црне Горе, којом му је изречена условна осуда са утврђеном казном затвора у трајању од 4 мјесеца и временом провјеравања од 2 године, не води се други кривични поступак

## ОСЛОБАЋА ОПТУЖБЕ

Да је:

Дана 11.12.2009. године око 22,30 часова у Б., на Тргу ..., у кафићу Б.Б., приликом редовне полицијске контроле, а супротно члану 8. став 1. и 10. Закона о оружју и муницији („Сл. гласник РС“, бр. 70/07 и 24/09) за појасом држао пиштољ марке „ВЗОР“, цалл. 7,65 мм, фабричког броја ... са оквиrom и седам

комада метака наведеног калибра, а који је предао овлашћеним службеним лицима ПС Бијељина,

чиме да је починио кривично дјело недозвољена производња и промет оружја или експлозивних материја из члана 399. став 6. Кривичног закона Републике Српске.

На основу члана 100. став 1. Закона о кривичном поступку Републике Српске трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава.

### О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Бијељини број 80 0 К 019025 10 К од 23.4.2012. године, оглашен је кривим П.Д., због кривичног дјела неовлаштена производња и промет оружја или експлозивних материја из члана 399. став 1. Кривичног закона Републике Српске (у даљем тексту. КЗ РС – „Сл. гласник РС“, број 49/03,108/04, 37/06, 70/06, 73/10 и 1/12) ), за које дјело му је изречена условна осуда, којом му је утврђена казна затвора у трајању од 6 (шест) мјесеци са временом провјеравања од 1 (једне) године.

Одузет му је пиштољ марке „ВЗОР“, цалл. 7,65 мм, фабричког броја ... са оквиrom и седам комада метака наведеног калибра, те је обавезан да плати трошкове кривичног поступка у паушалном износу од 150,00 КМ.

У поступку по жалби браниоца осуђеног П.Д., адвоката М.С.Б. из Б., Окружни суд у Бијељини је пресудом број 80 0 К 019025 12 Кж од 08.11.2012. године, поводом те жалбе а по службеној дужности преиначио цитирану пресуду Окружног суда у Бијељини у правној оцјени дјела и одлуци о кривичној санкцији, тако што су радње оптуженог описане у изреци побијане пресуде правно квалификоване као кривично дјело недозвољена производња и промет оружја или експлозивних материја из члана 399. став 6. КЗ РС, за које дјело му је изречена условна осуда којом му је утврђена казна затвора у трајању од 2 мјесеца и одређено да се утврђена казна неће извршити ако оптужени у року од 1 године не учини ново кривично дјело.

Против наведене правоснажне пресуде Окружног суда у Бијељини, бранилац осуђеног је поднио захтјев за заштиту законитости (у даљем тексту: Захтјев) са приједлогом да се уважавањем Захтјева преиначи пресуда Окружног суда у Бијељини, тако што ће се осуђени П.Д. ослободити од оптужбе за наведено кривично дјело.

У одговору на Захтјев републички тужилац мр Ненад Врањеш је оспорио основаност Захтјева, образлажући да у правоснажној пресудом није повријеђен закон на штету осуђеног, те је предложио да се Захтјев одбије као неоснован.

Приликом одлучивања о Захтјеву, овај суд је у смислу одредби члана 354 став 1. Закона о кривичном поступку Републике Српске („Службени гласник РС“, број 53/12 - у даљем тексту: ЗКП РС) испитао правоснажну пресуду с аспекта оних повреда закона на које се позива подносиоци Захтјева, те је одлучено као у изреци ове пресуде из слиједећих разлога:

Захтјев за заштиту законитости се, у смислу одредби члана 350. ЗКП РС, може поднијети против правоснажне пресуде само због повреде Кривичног закона, те повреде одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка г) ЗКП РС, која се манифестује у повреди права на одбрану, учињених у првостепеном или жалбеном поступку, а уз ограничења прописана у ставу 2. и ставу 3. овог члана.

Основан је Захтјев браниоца осуђеног заснован на тврдњи да је побијаном правоснажном пресудом повријеђен Кривични закон на штету осуђеног када су његове радње, чињенично описане у изреци те пресуде, квалификоване као кривично дјело недозвољена производња и промет оружја или експлозивних материја из члана 399. КЗ РС и то по првостепеној пресуди у облику предвиђеном у ставу 1. а по другостепеној пресуди, којом је у правној оцјени дјела преиначена првостепена пресуда, у облику предвиђеном ставом б. овог члана.

Наиме, према неспорном утврђењу правоснажне пресуде, код осуђеног је критичног догађаја, приликом редовне полицијске контроле у кафићу Б.Б. у Б., пронађен за појасом пиштољ марке „ВЗОР“, цалл. 7,65 мм, фабричког броја ... са оквиром и седам комада метака наведеног калибра, за чије набављање није имао одобрење надлежног органа.

Надаље, према разлозима у образложењу побијане пресуде, другостепени суд се саглашава са становиштем првостепеног суда по коме наведени пиштољ представља ватрено оружје чије је набављање, држање и ношење ограничено, с обзиром на то да је његово набављање, држање и ношење могуће само уз одобрење надлежног органа.

Дакле, према становишту побијане пресуде, због чињенице да је набављање, држање и ношење наведеног пиштоља условљено постојањем одобрења надлежног органа, ово оружје има карактер ватреног оружја чије набављање, држање и ношење је ограничено, па у недостатку таквог одобрења представља предмет кривичног дјела недозвољена производња и промет оружја или експлозивних материја из члана 399. КЗ РС.

Супротно таквом становишту, овај суд је мишљења да условљеност постојањем одобрења надлежног органа за набављање, ношење или држање предметног пиштоља, не манифестује ограничење које има у виду диспозиција предметног кривичног дјела, јер она има у виду оружје и материје које су по карактеру и намјени ограниченог промета, те као такви доступни специфичном и ограниченом кругу особа.

Слиједом тога, овај суд налази да предметни пиштољ представља ватрено оружје чије набављање, ношење или држање је грађанима дозвољено, а за такве радње је, као и за сва друга ватрена оружја потребно одобрење надлежног органа (Организационе јединице Министарства ... РС), у смислу одредби члана 8. став 1. и члана 10. Закона о оружју и муницији („Сл. гласник РС“, број: 70/07 и 24/09).

О одобрењу надлежног органа за набављање ватреног оружја, по мишљењу овог суда, може бити ријечи само у ситуацијама када се ради о ватреном оружју чије израђивање, набављање, продаја, ношење или држање је грађанима иначе дозвољено, а недостатак одобрења таквим радњама, према законским прописима који су били на снази у периоду, означеном као вријеме извршења кривичног дјела, даје обиљежје прекршаја у смислу одредби члана 49. став 1. тачка б) Закона о оружју и муницији, а не и кривичног дјела, како је то погрешно оцјењено побијаном правоснажном пресудом.

У међувремену је измјенама Кривичног закона РС, објављеним у „Сл. гласнику РС“, број 73/10, а које су ступиле на снагу 07.07.2010. године, предвиђен посебан, нови облик кривичног дјела недозвољена производња и промет оружја или експлозивних материја из члана 399. КЗ РС у ставу б. који се манифестује у неовлаштенем ношењу на јавном мјесту ватреног оружја чије је набављање грађанима дозвољено, а за које нема оружни лист, односно дозволу за држање оружја.

Овом измјеном је, како то произлази и цитиране законске одредбе, инкриминисана радња ношења на јавном мјесту без оружног листа, односно дозволе за држање, оружја чије набављање је грађанима дозвољено.

Под наведену диспозицију кривичног дјела би се, према чињеничном опису изреке побијане пресуде, могле подвести радње осуђеног критичног догађаја, међутим како се ради о закону који је строжији у односу на закон који је важио у периоду означеном као вријеме извршења дјела (а који није садржавао инкриминацију за овакве радње), то је према одредби члана 4. КЗ РС искључена могућност његове примјене на конкретан случај.

На основу наведеног произлази да у радњама осуђеног П.Д., а које се огледају у држању на јавном мјесту пиштоља са метцима, за који није имао дозволу за држање и ношење, нису садржни елементи бића кривичног дјела недозвољена производња и промет оружја или експлозивних материја из члана 399. КЗ РС, важећег у вријеме критичног догађаја, па када је другостепени суд побијаном правоснажном пресудом, примјењујући на конкретан случај у међувремену измјењени Кривични закон РС погрешно га сматрајући блажим законом за конкретан случај, радње осуђеног квалификовао као кривично дјело недозвољена производња и промет оружја или експлозивних материја из члана 399. став б. КЗ РС, на тај начин је учинио повреду Кривичног закона на штету оптуженог из члана 312. тачка а) ЗКП РС, јер дјело за које се оптужени гони није кривично дјело.

Ради изнијетог је овај суд уважио Захтјев за заштиту законитости као основан, те у смислу одредби члана 356. став 1. ЗКП РС преиначио побијану пресуду и одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар  
Софија Рибич

Предсједник вијећа  
Желимир Барић

За тачност отправка овјерава  
руководилац судске писарнице  
Амила Подрашчић